

Open brief aan onze burgemeester

Geachte burgemeester, beste Wim,

De Genks gesprekken hebben heel wat opgeleverd. Onderwijs is een thema dat heel vaak aan bod kwam. Als ouders van twee schoolgaande kinderen staat dat natuurlijk erg dicht bij ons. Omdat we beroepsmatig dan ook nog eens allebei het onderwijs van binnen uit kennen, kijken we daarbij door een tweede bril. In de afgelopen jaren is het zicht door mijn bril een beetje vertroebeld door ongerustheid. En als we met andere ouders en leerkrachten praten, horen we dikwijls dezelfde vragen en opmerkingen van vrees en bezorgdheid. Wat is er aan de hand?

Als kinderen van de jaren zeventig, groeiden wij, net zoals jij, op in een cultureel gekleurd Genk dat ook in onze klas weerspiegeld werd. Nooit stond dat het schoolse leven in de weg. Integendeel, het was een verrijking. Maar waarom hebben we dan nu, 30 jaar later, het gevoel dat de speelplaatsmentaliteit waarin onze kinderen terecht komen zo ver staat van de principes die we thuis hanteren? Ik ben, samen met vele ouders, ongerust als ik de gedrevenheid van vele leerkrachten en directies langzaam zie wegsmelten omdat ze het gevoel hebben dat ze de strijd met de 'onzichtbare ouders' aan het verliezen zijn.

Het probleem, beste Wim, zit hem in het verschil van betrokkenheid van ouders bij de opvoeding van hun kinderen. 'Onzichtbare ouders' zijn voor mij die ouders die nooit of bijna nooit contact hebben met de school van hun kind en weinig of geen interesse vertonen bij wat hun kind in de klas doet. Dat is niet terug te brengen tot één bepaalde bevolkingsgroep maar wel tot één bepaalde thuiscultuur. De cultuur van de onverschilligheid. Het fenomeen wordt natuurlijk een

foto: A.H.

stuk complexer als scholen en/of ouders zich dan gaan verschuilen achter de moeilijk te overbruggen culturele verschillen. Want die zijn er wel degelijk, maar daar wordt van vele kanten al enkele decennia hard aan gewerkt. Was al die moeite dan tevergeefs?

Even belangrijk in het verhaal is dat ouders hun verantwoordelijkheid opnemen. Vele ouders hebben dat nog niet begrepen.

Er is tijdens de gesprekken van de Genks meer dan eens de kritiek geuit dat er in sommige Genkse scholen met twee maten en gewichten wordt gewerkt. Dat sommige scholen bijna helemaal 'wit' blijven terwijl andere scholen de toeloop van allochtone kinderen niet meer aankunnen. Daardoor raakt een school uit even-

wicht. Langs de andere kant, en dat weet jij als burgemeester natuurlijk goed, zijn op dit moment de helft van de pasgeboren Genkenaartjes van Turkse of Marokkaanse origine. Dus is het niet meer dan logisch dat ook in de Genkse klassen de helft van de leerlingen van die afkomst is.

Ondertussen is een behoorlijke groep van jonge ouders in onze stad ongerust omwille van sommige duidelijke veranderingen in het schoollandschap. Waarom trekken honderden (voornamelijk Vlaamse) tieners elke dag naar naburige steden en gemeenten om daar onderwijs te volgen? Waarom beslissen jonge ouders om hun peuters in te schrijven in een dorpschooltje buiten Genk? En hoe kan het tij nog keren?

Ook wij zijn bezorgd en teleurgesteld als we zien dat gemotiveerde leer-

krachten de moed verliezen als hun Vlaamse leerlingen de school verlaten. Maar als ouder ben je op zoek naar een schoolmilieu dat op zijn minst aanleunt bij je thuissituatie. En dat hebben ook wij met al onze goede voornemens en enthousiasme moeten onder ogen zien.

Daarom hopen wij als ouders op een gezonde mix. Een evenwichtige multiculturele mix van leerlingen is zonder twijfel een belangrijke factor in het hele verhaal. Dat vergt van iedereen een inspanning, niet in het minst van de scholen in de hele regio. De ene school moet durven toegeven dat ze de toeloop niet meer aankan, de andere school moet mee een deel dragen en zo komen tot een gelijke spreiding in heel Genk.

Even belangrijk in het verhaal is dat ouders hun verantwoordelijkheid

"Het probleem, beste Wim, zit hem in het verschil van betrokkenheid van ouders bij de opvoeding van hun kinderen."

opnemen. **Onderwijs = school + leerling + ouders.** De tijd dat ouders geen plaats hadden in de schoolcarrière van hun kind ligt ver achter ons. Vele ouders hebben dat nog niet begrepen. We hopen dat jullie als stad blijven doorzetten om dit te blijven stimuleren bij zowel de scholen als de ouders.

Want onze stad is de moeite waard! De rijkdom in verschillen waar we zo lang al fier op zijn, is iets waar we moeten voor blijven gaan. Samen. Als ouders, als scholen, als stad!

Van harte,

Bart BOELEN & Greetje VAN-DEKERCKHOVE

UITNODIGING...

foto: A.H.

Zin om in groep verder door te praten over de krant, de Genkse samenleving, de Genks?

Kom naar ons gazettengesprek op dinsdag 11 mei om 19u30 in de vergaderzaal van ACLI (Rondpuntlaan 25, Winterslag). De uitdagers ontvangen je met open armen en zorgen voor een boeiend gesprek.

Schrijf je wel even in via info@degenks.be of 089/65.42.47.

Tot dan?

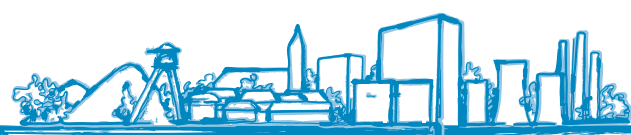
Habiba

Carlo

Marie-Jeanne

"Ik heb er nog geen moment spijt van gehad" (Habiba Ait Baha Ouidder)

de Utdagers van de Genks